

[Miljøministeren]

Udgangspunktet for denne vil være, at Danmark i højere grad end tidligere skal bidrage til afværgelsen af globale miljøtrusler, at vi i denne sammenhæng ikke mindst skal gå ind i løsningen af problemer af direkte betydning for vort eget miljø, og at vi skal dele vor ekspertise med andre samt medvirke til løsningen af Den Tredje Verdens miljøproblemer.

Danmark vil arbejde for, at de globale klimaforandringer og sikringen af biologisk mangfoldighed, herunder regnskoven, placeres højt på den internationale miljødagsorden. Andre vigtige områder for en dansk international indsats vil være vandmiljøet, de farlige kemiske stoffer og indførelsen af renere teknologi.

På disse områder vil Danmark spille aktivt ud med løsningsforslag eller på anden vis sætte sit tydelige præg på beslutningerne.

Danmarks arbejde i EF bliver centralt i denne sammenhæng. I EF oplever vi en stærkt stigende interesse for miljøhensynene, og indførelsen af det indre marked i 1992 understreger yderligere behovet for en fælles og forstærket miljøpolitik. Det er regeringens opfattelse, at Danmark aktivt skal søge at præge udviklingen af EF's miljøpolitik.

Den samfundsøkonomiske dimension

Samfundet har begrænsede ressourcer, og vi kan ikke gøre alt det, vi gerne vil, samtidig.

Miljøpolitikken tager derfor sit udgangspunkt i brede samfundsøkonomiske sammenhænge. Der må løbende foretages en styring og prioritering af indsatsen for at sikre, at vi opnår den bedst mulige udnyttelse af de ressourcer, der kan sættes ind. Sigtelinien skal være, at indsatsen koncentrerer sig dér, hvor de miljømæssige virkninger er størst.

Regeringen fremlagde sidste år en seksårig plan for miljøinvesteringerne med en samlet ramme for disse.

Som tidligere nævnt er nærværende redegørelse uddybet i et notat om den økonomiske indsats på miljøområdet i perioden 1990-1995. Gennemgangen er foretaget med udgangspunkt i finanslovsforslaget for 1990, de kommunale budgetter for 1989 og, for den private sektor, vurderinger af de økonomiske konsekvenser af de miljøkrav, der i dag er gældende i henhold til lovgivning.

Omfanget af det offentlige miljøinvesteringer vil fortsat blive indarbejdet i det offentlige

investeringsprogram og de 6-årige investeringsplaner for miljøområdet. Disse planer vil hvert år blive revurderet, blandt andet i lyset af det samlede offentlige investeringsprogram.

På det statslige område fastlægges omfanget af miljøinvesteringerne på de årlige finanslove med budgetoverslag.

Der er ikke på det kommunale område fastsat særlige rammer for de årlige miljøinvesteringer i perioden 1990-1995. Omfanget af disse investeringer afhænger af de aftaler, der indgås mellem staten og kommunerne.

Det er derimod alene kommunerne, der beslutter, hvor stor en del af den samlede ramme der anvendes til miljøformål. Hertil skal dog føjes, at den kommunale miljøindsats også reguleres via de regler og krav, der fastlægges i lovgivning m.v.

For bedre i fremtiden at kunne træffe beslutninger er der løbende behov for at forbedre det politiske beslutningsgrundlag. Vi har brug for et beslutningsgrundlag for hver enkelt større miljøindsats, der rummer vurderinger dels af de miljømæssige virkninger, dels af de samfundsøkonomiske konsekvenser. Med sådanne vurderinger i hænde kan vi sammenligne forskellige forslag og træffe de valg, der giver den for miljøet bedste udnyttelse af vore ressourcer. I Miljøministeriet arbejdes der løbende på at forbedre beslutningsgrundlaget for miljøpolitikken.

Nogle miljøpolitiske virkemidler

En række nye initiativer til udbygning og effektivisering af miljøpolitikens virkemidler er under forberedelse.

Regeringen vil snarest forelægge forslag til fire nye miljølove – en naturbeskyttelseslov, en miljøbeskyttelseslov, en vandløbslov og en planlægningslov.

22 eksisterende miljølove sammenskrives hermed til 4, hvilket vil lette overblik og forståelse af miljøreglerne og samtidig også gøre håndhævelsen lettere. Samtidig afskaffes en række bagatelregler.

Der er et dobbelt formål med de nye forslag, idet de på én gang skal styrke varetagelsen af natur- og miljøinteresserne og føre til en modernisering af lovgivningen.

Miljøbeskyttelsen styrkes ved, at omkring 4.000 virksomheder, der i dag ikke har en samlet miljøgodkendelse, nu skal søge en sådan, og